

לפנות בוקר, מחוץ לפאב "המיסבאה" צריך לחפש חנייה. שומר-הסף עוצר את מי שלא נראים לו. הקריטריונים לא ברורים. המקום ממוצץ. אין מקום לשבת, אין מקום לע"מ. הכל רוקדים על השולחנות, מתופפים בתופים-מרים. יודעים בעליפה את כל המי-ליס. רוני, מבעלי המקום, לא מבין איך זה שהקהל האיכותי שלו, כדבריו, מסוגל לתפקד למחרת היום בעבודה. "אם אשאל שאלות כאלה, מי יבוא אלי?"

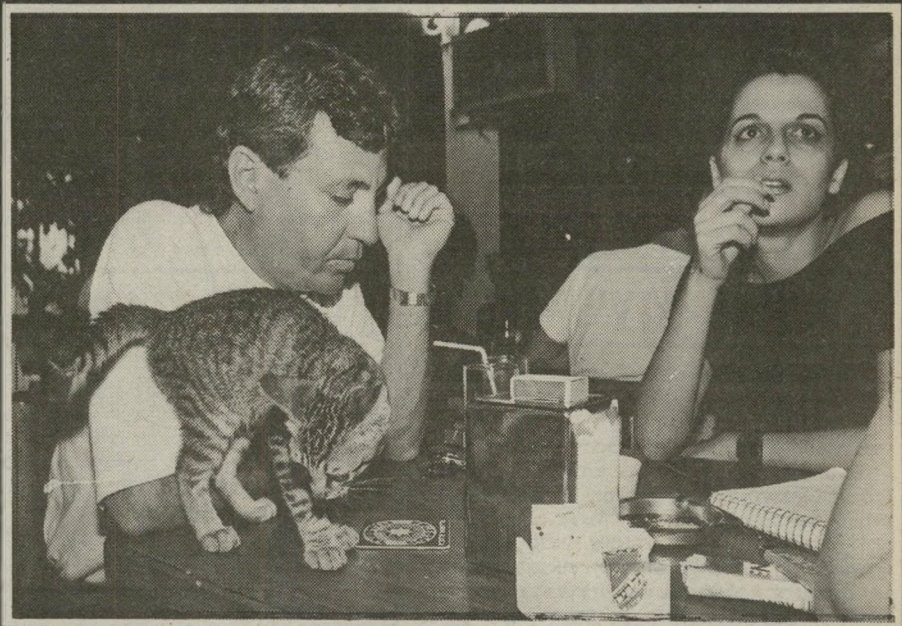
ליד הבר ב"מיסבאה" יושבים מי שמחפשים סידור ללינה. נותרו רק שעתים לזריחה.

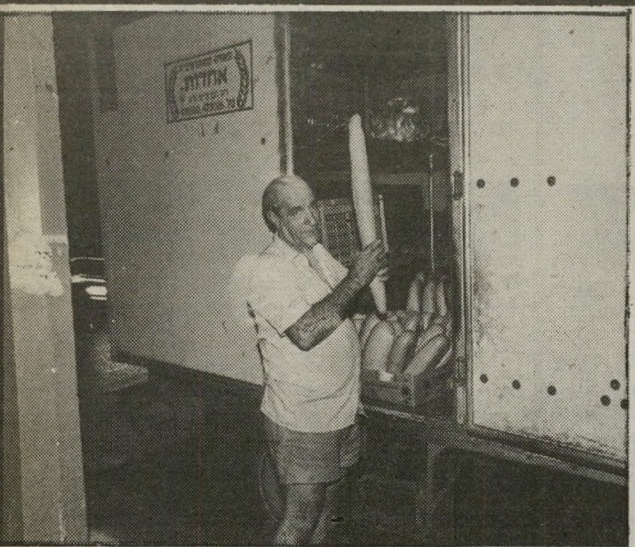
לילה בלי ערבים

עיד של מחפשים בלי הפסקה. מחפשים שמוצאים מקום לרגע, בלי למצוא שום מקום. חוחכים מצפון לדרום ובחזרה, וכמעט תמיד הולכים לישון לבד. לילה בתל-אביב

שרית רום, צילם: אלי דסה

ל.טאבו" באים לסיים את הלילה. אורן, בת 33, עוסקת במכירות. היא כבר הספיקה להיות בשלושה מקומות לפני-כן. "אני יוצר סביבתי. אני שויכת לגרעין של מבלי לילה קבועים. אני יוצאת מעט, רק שלוש פעמים בשבוע". בן-זוגה הצטרף כדי שלא תעשה "כניסות" לבד. "ביציאות שלי אני מצפה להכיר מישהו, אהבה אמיתית."

הסופרמרקט ברחוב בן-יהודה. פתוח 24 שעות. ב-4.00 לפנות בוקר מחכות העגלות לקונים. מה פתאום קניות בשעות כאלה? מסביר גיל, סגן-המנהל: "זה נוח מאוד למי שחוזרים מבילוי ושצריכים לקום בבוקר לעבודה. גומרים בילוי, ובשקט עושים קניות." איש-הביטחון לא מוותר על בדיקת תיקים. ברקע, אשה אחת עם רשימת-קניות צועקת בקול כעוס, "מי שוקל פה?"

לחם הבאגט יוגש בעוד שעות אחדות על שולחנם של מי שמקפצים בשירה ובריקוד בבניין הסמוך. ורק, "עזרא" - אם אתם מתעקשים על שם! - אומר כי הוא עובד בשביל לחם. והוא יודע ש"הלחם" שלו יספיק רק לקניית לחם אחיד. עזרא: "כל אחד והמזל שלו. אני לא איכפת לי מאלה שמבלים. ברוך השם, אני מתפרנס בכבוד."

